

Boleslav Prus:

STRAŽA

"Vidite, to je bilo tako. Šel je Hrib in šel je Lukovec z Orehovcem, oblečeni kakor na praznik sv. Rešnjega Telesa. Gospod jih je peljal v kancelijo, Hrib se je pa samo odkašljajal in takoj začel od kraja:

"Slišali smo, gospod graščak, da hočete prodati očetovino. Svojo reč prodati ima vsak pravico, drugi pa jo kupiti, samo da plača kakor je treba. Vendar ne bi bilo lepo, da bi to, kar so vaši dedje in pradedje toliko časa imeli v lasti, in kar smo mi kmetje z našim delom upravljali, da bi taka stvar prešla v tuje roke. Zato naj gospod proda imetje nam, svojim kmetom in domačinom, ne oziraje se na tuje ljudi, ki takega spomina ne spoštujejo."

"Rečem vam," je nadaljevala Sobjeska, "govoril je tako krasno celo uro kakor kak duhoven na prižnici. Ko je pa Lukovcu križ zaspal, so vsi zaplakali. Kaj šele, ko so se začeli kmetje klanjati do tal gospodu, gospod jih je pa začel stiskati za glave..."

"No, pa kaj, bodo kupili?..." je prekinil nestrpno Polž.

"Zakaj ne bi kupili?... Kupili bodo!..." je zakričala baba. "Samo za ceno so si malo navzkriž, kajti gospod hoče za vsak oral sto rubljev, kmetje pa dajejo po petdeset. Toda, rečem vam, tako so jokali in se poljubovali, tako povdarjali, da mora biti sloga med kmetom in gospodom, da bodo gotovo gospodarji pridali kakih dvajset rubljev, gospod jim bo pa popustil ostalo. Jozel pravi, da bi toliko pridali, ne več, samo ne prena-gli se, pa gotovo sklenejo kupčijo... Moder je ta vražji žid!... Teh par tednov, kar se kmetje pri njem posvetujejo, ima pa tak promet v krčmi, kakor da se je Mati božja v vasi prikazala... Ah! čudodelna Matil!..."

"Proti meni pa vedno ščuje gospodarje?" je vprašal Polž.

"Ščuje in ne ščuje," je odvrnila baba, "samo včasih tako omeni, da vi niste več gospodar, ampak trgovec. Kmetje so bolj razkačeni na vas kakor on. Ne morejo pozabiti, da ste pri njih kupovali kure po goldinarju, zemljemercem pa ste jih prodajali po dva..."

Po takih novicah se je Polž jutro potem napravil v graščino

in se opoldne vrnil slabe volje domov.

"No, kaj je?" ga je vprašala žena.

"No, bil sem in vse ti povem, samo jesti mi daj."

Preoblekel se je, vsedel k skledi zelja in pripovedoval:

"I no, povem ti, šel sem skozi vrata, gledam, in po eni strani graščine so vsa okna odprta. V takem mrazu! slišiš ti, Neža?... Mislim, morda je, kar Bog ne da, kdo umrl?... Pogledam, in tam v največji izbi (v tej z belimi stebri, veš? ki je tako velika kakor cerkev), se drsa po tleh lakaj, Matevž. Brez suk-njiča, v predpasniku, s ščetko se podpira in se tako drsa, kakor fantje po ledu. Rečem mu:

"Hvaljen bodi... kaj delate Matevž?" "Na veke", reče on, "vidite, da gladim tla, ker bo danes pri nas velik ples."

"In gospod," rečem "še ni vstal?" "Eh," reče on, "gospod je vstal, samo sedalje pomerjata s kro-jajem kožuh, kajti gospod se za ples obleče kot krakovčan, gos-pa pa kot ciganka."

"Jaz sem ga pa," rečem, "hotel prositi, naj mi proda travnik." Matevž pa, kot lakaj, na to: "Ne bodite neumni, Polž! Kako bo gospod govoril z vami o travniku, ko se pripravljata na krakovsko ve-

selico..." In zopet se je začel drsati, da se mi je vrtelo od sa-mega gledanja.

Odšel sem od okna in postal sem za hip poleg kuhinje. Sli-šim strašansko prasketanje, ogenj gori kakor v kovačnici, maslo šumi. Ko tako gledam, naenkrat prileti iz kuhinje Nace Kemper, ki je v graščini kuharju za pomagaja, toda revež ti je bil tako krvav, kakor bi ga bil kdo s sekuro česnil. Zav-pijem: "Nace! za Boga, kdo ti je tako kri puščaj?" "Ne meni," reče on, "ampak kuhar mi je vrgel v obraz zaklano raco in 'ne tako pomazal.'" "Hvala Bo-gu," rečem, "da ni od tebe ta sok, toda zato mi povej, kako bi dobil graščaka?" On pa reče: "Počakajte tukaj, kajti pripe-ljali so srno, pa jo pride gospod gotovo pogledat."

Nace je tekel k studencu, jaz pa čakam in čakam, da mi je noga zaspala. Tako čakam."

"No, in si videl gospoda?" ga je prekinila nestrpno žena.

"Seveda sem ga videl."

"In si govoril z njim?"

"Kako pak."

"Kaj sta se zmenila?"

"Ha, no, jaz sem mu povedal; "Prosil bi milostnega gospoda radi onega travnika..." On mi pa zašepeta: "Ii daj mi danes mir s kupčijami, danes nisem za to razpoložen."

"Samo to?" je vprašala žena.

Polž je pretegnil roke.

"Jutri pojdem tja, ali pojutr-njem, ko se naspe po plesu," je končal.

V tem času se je peljal Matija Ovcar s sanmi v gozd, po drva. S seboj je imel sekuro, malho, v njej malo živeža, pa hčerko neumne Zofke. Zapustivši siro-to v jeseni, ni mati vprašala po nji do današnjega dne; tako je

napodomeščal Ovcar najdenki ma-ter. Sam jo je krmil, ji dajal ležišče v hlevu in jo jemal s se-boj k vsakemu delu, da ne bi zapuščenega otroka nikoli pu-stil iz oči.

Otrok je bil tako nadložen, da se ni niti ganil in ni dal od sebe glasu. Polževi, predvsem pa Sobjeska, so mu napovedovali hitro smrt.

"En teden se bo vzdržala."

"Jutri umre."

"Oho! je že po najdenki."

Tako so govorili o nji v bajti. Toda najdenka je preživela te-den, ni umrla tudi še drugo ju-tro in celo, ko so jo nekega dne že smatrali za mrtvo, je odprla zopet svoje motne oči v svet.

Matija je na podobna proro-kovanja samo mahnil z roko, re-

koč: "ne bojte se, nič ji ne bo!..."

Napredek letalske pošte

Do leta 1921 so letalsko pošto prenašali samo podnevi; tedaj so se začeli poskusni nočni po-leti letal s pošto.

(Dalje prihodnjé)

Naznanilo društvenim tajnikom

Veliko posameznih društev ima v našem listu seznam svojih uradnikov, čas in kraj sej. Te sezname priobčujemo po enkrat na mesec skozi vse leto proti plačilu \$15.

Društvom, ki imajo mesečni oglas v tem seznamu, ob-javljamo brezplačno tudi vabila za seje, pobiranje ases-menta in druge kratke vesti. Dobijo torej za \$15.00 dosti koristnega.

Vsem društvom priporočamo, da na letnih sejah odobre letni oglas v imeniku društev Ameriške Domovine in si s tem zagotove tudi priložnost za brezplačno objavo društve-nih vesti in novic.

VOŠČITE PRAZNIKE

v božični številki Ameriške Domovine dne 18. decembra 1972!

Vaše čestitke, objavljene v našem listu, bodo dosegle številno slovensko izseljeniško družino po vsem svetu, tudi nekdanje prijatelje in znance.

Kličite 431-0628 ali pridite v urad.

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St. 431-2088
17010 Lake Shore Blvd. 531-6300

GRDINOVA TRGOVINA S POHIŠTVOM

15301 Waterloo Road 531-1235

ČE SE SELITE

izpomite ta odrezek in ga nam takoj posljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA
6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO

K S K J

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLISKA JEDNOTA
(K.S.K.J.)

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA KATOLISKA PODPORNIA ORGANIZACIJA V AMERIKI

sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu.

- izdaja najmoderneje vrste zavarovalnin za odrasle in za mladino;
- posmrtnine za neomejeno vsoto
- za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
- za odrasle člane bolniško podporo
- članom posođi denar za nakup doma.

Za seznam in pejasnita o tajniku ali tajnici v vaši okolice izpolnite izrezek in pošijite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K.S.K.J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

Rad bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika (ice) v naši okolici.

IME

NASLOV

MESTO

DRŽAVA CODE

SOVRAZNIK JIH JE OPREMIL — Izraelci so v vojni z Egiptom junija 1967 zasegli veliko število egiptskih tankov sovjetskega izdelka. Te tanke so postopno popravili in jih vključili v svoje oborožene sile. Na sliki vidimo enega od teh tankov s posadko pred njim in v ospredju z zalogo granat za njegov top.

Lepo božično darilo!

Ali imate sorodnika, prijatelja ali znanca, ki ne dobiva še Ameriške Domovine? Dajte, osrečite ga za Božič in mu naročite Ameriško Domovino. Boste videli, da mu boste zelo ustregli.

Ako to storite, bomo novemu naročniku poslali lepo božično karto obenem z božično številko ter ga obvestili, da mu Vi poklanjate naročnino kot Vaše božično darilo. Izrežite spodnji kupon in priložite naročnino obenem z natančnim naslovom novega naročnika.

KUPON

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103

Prosim, da pošiljate Ameriško Domovino kot moje božično darilo na sledeči naslov:

Ime

cesta

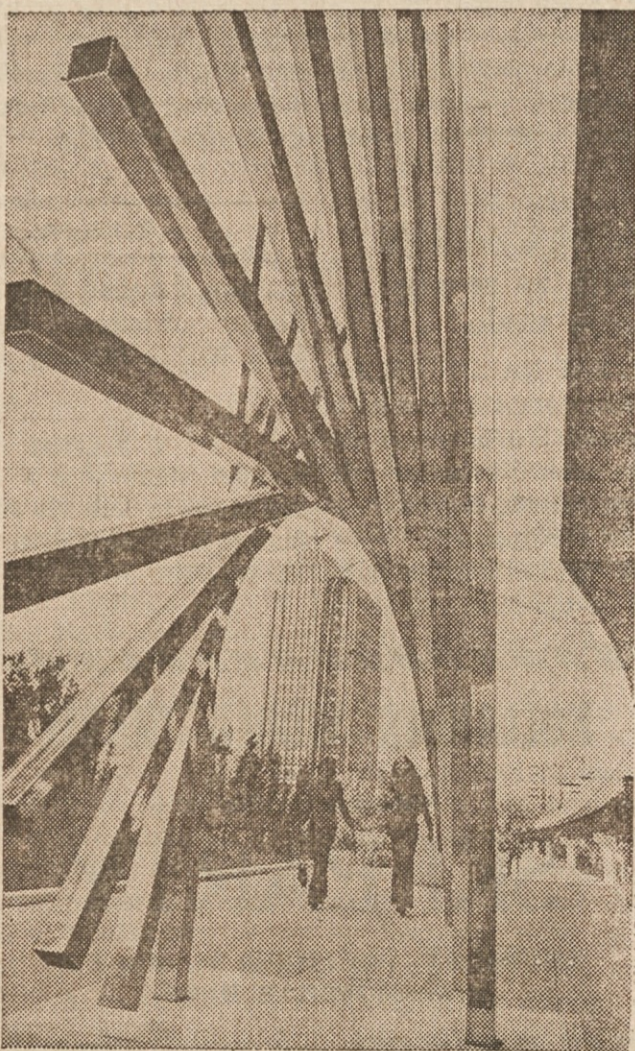
mesto in država

Za to darilo pošiljam znesek \$

Moja ime je

Moj naslov je

mesto in država

V MADRIDU — Union Building, ki ga vidimo na sliki v prehodu skozi svojevrstno stvaritev umetnosti v Madridu, bi po svoji podobi brez dvoma spadal bolj v kako ameriško mesto kot v Španijo.